

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010171
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521010171.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a členov senátu JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci obžalovaného I. R., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. e) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného I. R. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/26/2021 zo dňa 15.06.2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.06.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného I. R., T.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Bratislava V uznesením zo dňa 15.06.2021, sp.zn. 3T/26/2021, podľa § 79 ods. 3, § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného I. R. o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obžalovaného a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním, v ktorom uvádza, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.06.2021 boli vypočutí okrem obžalovaného aj svedkovia a znalkyňa, avšak nebol vypočutý svedok Z. F., ktorý bol predvolaný, avšak sa žiadnym spôsobom neospravedlnil. Vo výpovediach poškodených sú značné rozpory. Niektorí poškodení tvrdia, že ich mal obžalovaný údajne naháňať kladivom, iní zase, že to mala byť sekera. Zo zvukového záznamu polície, ktorý zachytáva hovor obžalovaného na políciu vyplýva, že obžalovaný sa nikomu nevyhrážal. Práve naopak obžalovaný oznámil, že bol napadnutý viacerými osobami. Ani zo zvukového záznamu, kedy volal Z. F. nevyplýva, že by sa obžalovaný niekomu nebezpečne vyhrážal. Z výpovedí maloletej J. K. vyplýva, že bola v čase spáchania skutku tehotná, čo potvrdzuje to, čo uvádzal obžalovaný, že celá situácia vznikla z dôvodu, že J. K. pila víno a obžalovaný upozornil jej matku J. F., nech nepije alkohol, lebo môže potraťiť. Následne bol obžalovaný napadnutý a nie on niekoho napadol. Svedkovia poškodení uvádzajú odlišné verzie, kto mal piť v daný deň alkohol. Obžalovaný má za to, že nie je preukázané spáchanie skutku trestného činu nebezpečného vyhrážania tak, ako mu je to kladené za vinu a výpovede svedkov, ktoré sa odlišujú v podstatných znakoch pôsobia nevierohodne. K dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. obžalovaný uvádza, že tak ako uviedol vo svojom písomnom sľube, v prípade prepustenia na slobodu bude mať zabezpečené bývanie a bude sa dostavovať na všetky úkony súvisiace s trestným konaním. Obžalovaný disponuje aj mobilným zariadením a po prepustení si určite zadováži SIM kartu a oznámi toto súdu, aby bol zastihnuteľný aj na telefóne. K dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obžalovaný uviedol, že je ochotný sa podrobiť aj protialkoholickému liečeniu a nemá záujem páchať trestnú činnosť. Obžalovaný uvádza, že jeho väzbu je možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, nakoľko všetky povinnosti, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/59/2017 zo dňa 23.05.2017 si riadne plnil a pravidelne sa dostavoval k probačnému úradníkovi.

Z týchto dôvodov obžalovaný žiada krajský súd, aby zrušil napadnuté uznesenie a prepustil obžalovaného z väzby na slobodu, prijal jeho písomný sľub a nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, prípadne za stanovenia primeraných povinností a obmedzení.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán na podklade sťažnosti obžalovaného I. R. preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného je nedôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že uznesením Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4Tp/10/2021 zo dňa 01.02.2021 bol obžalovaný I. R. vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť dňa 30.01.2021 o 01:15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Sťažnosť proti uvedenému uzneseniu si obžalovaný nepodal.

Dňa 08.04.2021 podal prokurátor na Okresný súd Bratislava V obžalobu na obžalovaného I. R. pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm., b), písm. e) Trestného zákona, na tam uvedenom skutkovom základe. So spisom bola na okresný súd preložená aj žiadosť obžalovaného R. o prepustenie z väzby na slobodu.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/26/2021 zo dňa 15.04.2021 samosudca rozhodujúci o žiadosti o prepustenie obžalovaného na slobodu a o ďalšom trvaní väzby obžalovaného po podaní obžaloby rozhodol, že obžalovaný I. R. sa ponecháva vo väzbe aj po podaní obžaloby z nezmenených dôvodov.

Obžalovaný písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 31.05.2021 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu z dôvodov, že čin, z ktorého je obvinený nespáchal. Adresu na ktorej preberá poštu je OZ D., I. XX, H.. Občiansky preukaz síce nemá, ale je to z dôvodu, že v období 2020/2021 sa nedal vybaviť. Zároveň obžalovaný dal písomný sľub, že sa bude dostavovať na úkony vyšetrovateľa a súdu. Obžalovaný akceptuje aj mediačno - probačný dohľad a všetky obmedzenia, ktoré mu súd nariadi.

Prokurátor navrhol žiadosť o prepustenie z väzby zamietnuť. Následne samosudca rozhodol napadnutým uznesením.

Sťažnostný súd uvádza, že pre väzobné stíhanie je potrebné kumulatívne naplniť materiálne podmienky spočívajúce v dôvodnosti podozrenia a v existencii jedného alebo viacerých dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) až písm. c) Trestného poriadku, a tiež formálne podmienky spočívajúce zákonnosti vznesenia obvinenia, oznámení obvinenia obvinenému a možnosti obvineného sa k tomuto vyjadriť. Zároveň nesmie byť väzobné stíhanie poznačené nečinnosťou či prietahmi v konaní.

Od posledného rozhodnutia o väzbe zo dňa 15.04.2021, kedy súd prvého stupňa konštatoval dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného, súd prvého stupňa vykonal hlavné pojednávanie dňa 15.06.2021, na ktorom vypočul obžalovaného, znalkyňu I.. S. I., svedkov ml. G. M., ml. J. K., C. R., I. H., C. S., D. Y. a J. F. a odročil hlavné pojednávanie na termín 08.07.2021 za účelom výsluchu svedka ml. Z. F..

Bez ambície a kompetencie hodnotiť vykonané dôkazy v rozsahu preukázania či nepreukázania viny sťažnostný súd konštatuje, že dôkazy, ktoré boli podkladom pre vznesenie obvinenia, t.j. výpovede svedkov C. R., I. H., J. F., ml. J. K., ml. G. M., ml. Z. F., neboli spochybnené do takej miery, aby došlo k zjavnej neopodstatnenosti trestného stíhania obžalovaného. Sťažnostný súd hodnotiac doposiaľ vykonané dôkazy len pre účely posúdenia existencie dôvodného podozrenia dospel k záveru, že zatiaľ nebol produkovaný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné konštatovať zjavnú neopodstatnenosť trestného stíhania obžalovaného.

Reagujúc na námietky obhajoby sťažnostný súd uvádza, že v konaní o žiadosti o prepustenie z väzby nemožno hodnotiť vykonané dôkazy do takej miery, či bola preukázaná vina obžalovaného, čo je účelom odvolacieho konania, ale len posúdiť, či bol produkovaný dôkaz majúci za následok zjavnú

neopodstatnenosť trestného stíhania obžalovaného. Hoci obžalovaný popiera trestnú činnosť, pokiaľ ide o skutok, ktorý je mu kladený za vinu, bolo produkovaných viacero dôkazov, ktoré nasvedčujú, že jeho trestné stíhanie nie je neopodstatnené. Na základe týchto skutočností sťažnostný súd dospel k záveru, že dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného je pre účely posúdenia materiálnej stránky väzby naďalej daná.

Správne súd prvého stupňa ustálil, že u obžalovaného I. R. pretrvávajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. por. aj v súčasnosti.

Pokiaľ ide o tzv. útekovú väzbu, obava z nedosiahnuteľnosti obžalovaného pre súd naďalej pramení z totožných skutočností, ktoré boli ustálené pri vzatí obžalovaného do väzby, t. j. že sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava, žije ako bezdomovec, bez príjmu, nemá doklad totožnosti, nevlastní mobilný telefón, nie je zastihnuteľný ani v zamestnaní, pretože nepracuje. Hoci ako miesto svojho pobytu uviedol R. XX, F. u svojho kamaráta C. I., táto skutočnosť nebola žiadnym relevantným spôsobom potvrdená, ani neboli ničím zdokladované reálne možnosti kamaráta obžalovaného umožniť mu trvalé bývanie, a to z priestorového či rodinného hľadiska. Pred vzatím obžalovaného do väzby sa u uvedeného kamaráta nezdržiaval, a nie sú zrejmé ani ich pomery. Nemožno tiež prehliadnuť, že pred vzatím do väzby obžalovaný býval v unimobunke. Obžalovaný vo svojej žiadosti síce uviedol ako adresu na doručovanie písomností občianske združenie D., nakoľko však obžalovaný nemá doklad totožnosti, tým pádom si nemôže zásielky riadne prebrať. Preto nie je dostatok dôvodov pre záver, že by týmto spôsobom bol obžalovaný riadne zastihnuteľný a bolo by riadne doručovanie skutočne zabezpečené. Zo spisového materiálu preto možno odvodiť, že obžalovaný nemá žiadne rodinné, sociálne a pracovné zázemie, čo zakladá reálnu dôvodnú obavu, že sa môže vyhýbať trestnému stíhaniu, teda dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Vo vzťahu k dôvodom tzv. preventívnej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že zmyslom tejto väzby je zaistiť osobu obvineného, u ktorého existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude opakovať trestný čin, pre ktorý je stíhaný, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je predchádzanie trestnej činnosti.

Prvostupňový súd správne ustálil u obžalovaného I. R. existenciu väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., čo je podporené konkrétnymi skutočnosťami uvedenými v napadnutom uznesení týkajúcich sa osoby obžalovaného a okolností prípadu, pričom sťažnostný súd sa s nimi v tomto smere plne stotožňuje, bez potreby ich opakovania v tomto rozhodnutí. Vyplýva z nich odôvodnený predpoklad, že obžalovaný by v prípade prepustenia z väzby na slobodu mohol pokračovať v páchaní obdobnej trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý. Sťažnostný súd iba zdôrazňuje, že obžalovaný R. má v registri trestov jeden záznam. Ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/59/2017 zo dňa 23.05.2017 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, t. j. do 05.08.2021. Obžalovaný R. je teda podozrivý zo spáchania trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a ani hrozba nariadenia nepodmieneného trestu odňatia slobody nevedli u neho k takej zmene v správaní, aby nebol podozrivý zo spáchania trestnej činnosti. V kontexte s uvedeným nemožno opomenúť ani zaznamenané priestupky, pre ktoré bol doposiaľ 2 krát postihnutý (priestupky proti verejnému poriadku), za ktoré mu bola uložená pokuta. Okrem toho je obžalovaný v zmysle záverov znaleckého dokazovania závislý na alkohole, pričom v prípade, že alkohol konzumuje je spoločensky nebezpečný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti obžalovaný aj v súčasnosti predstavuje riziko pre spoločnosť a obava z pokračovania v trestnej činnosti je u neho v súčasnosti jednoznačne daná. Toto konštatovanie sťažnostného súdu korešponduje s judikatúrou Ústavného súdu SR (napr. II. ÚS 67/2013), podľa ktorej pri rozhodovaní o väzbe môže súd riziko páchania trestnej činnosti do budúcnosti len odhadovať (prognózovať). K deklarovanej snahe obžalovaného absolvovať protialkoholické liečenie sťažnostný súd uvádza, že táto nie je v súčasnosti dostatočným podkladom pre vymiznutie obavy predpokladanej v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v súčasnosti, a táto obava pretrváva aj v súčasnosti.

Sťažnostný súd tiež dodáva, že aj pri rešpektovaní zásady, že väzba ako krajné riešenie s najzávažnejším zásahom do základných ľudských práv spomedzi zaisťovacích inštitútov má trvať iba

nevyhnutný čas, je ďalej nutné konštatovať u obžalovaného I. R. jej opodstatnenosť. Doterajšia dĺžka väzby s prihliadnutím na závažnosť konania a očakávaný postih v prípade uznania viny je primeraná.

Konkrétne argumenty obžalovaného, ktoré sú obsahom jeho sťažnosti, bude odvolací súd preskúmať v rozhodnutí o odvolaní, v opačnom prípade by došlo k prejedikovaniu konečného meritórneho rozhodnutia, čo nie je prípustné.

Sťažnostný súd rovnako za vecne správne a za súladné so zákonom vyhodnotil rozhodnutie prvostupňového súdu o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a neprijatím písomného sľubu obžalovaného. Krajský súd uvádza, že na nahradenie väzby niektorým z inštitútov, ktoré upravuje Trestný poriadok, nie je právny nárok, ide len o možnosť, ku ktorej môže súd pristúpiť a takýto výklad je v súlade aj so znením čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd musí pri rozhodovaní o nahradení väzby zvážiť, či intenzita zásahu do osobnej slobody obvineného tým, že je vo väzbe, nie je celkom zjavne neprimeraná k miere zvýšenia rizika, že nahradením väzby a prepustením obvineného na slobodu obvinený môže uskutočniť konanie zakladajúce väzobný dôvod. Od páchania trestnej činnosti obžalovaného neodradila ani plynúca skúšobná doba podmieneného odsúdenia spojená s hrozbou výkonu trestu vo výmere 3 roky. Obžalovanému teda v protiprávnom konaní nezabránil ani dohľad probačného a mediačného úradníka a súdom uložené opatrenia, preto je veľmi ťažko predstaviteľné, že by bolo možné účel jeho väzby v tomto prípade dosiahnuť jeho pobytom na slobode. Pokiaľ ide o písomný sľub obžalovaného, tento nie je možné posúdiť a vyhodnotiť tým spôsobom, že ho tento aj skutočne dodrží, keďže už bol v minulosti odsúdený pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Doteraz použité výchovné i preventívne prostriedky u obžalovaného zlyhali, a preto v súčasnosti niet inej možnosti, než stíhať ho väzobne.

Na základe vyššie uvedeného sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Sťažnostný súd skúmal aj otázku doterajšieho postupu súdu prvého stupňa z hľadiska rýchlosti konania a dodržania občianskych práv garantovaných ústavou, nadväzujúcich na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na ustanovenie § 2 ods. 6 Trestného poriadku, pričom nezistil nečinnosť ani prieťahy v konaní.

Na základe vyššie uvedeného sa sťažnostný súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktoré je vecne správne a zákonné, preto sťažnosť obžalovaného zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.